

tem încredințați, un ajutor prețios atât pentru ortodocșii începători, cât și pentru nevoitorii cu multă experiență duhovnicească.

CE ESTE POCĂINȚA

Pocăința păcătoșilor are în sine viață, iar nepocăința – moarte (Sfântul Herma).

În pocăință e mântuirea, iar nesocotința e moartea pocăinței (Sfântul Vasilie cel Mare).

Pocăința e pom al vieții, căci îi învie pe mulți care au murit cu păcatele (Sfântul Efrem Sirul).

Pocăința este altar al lui Dumnezeu, fiindcă prin mijlocirea ei păcătoșii dobândesc milostivirea lui Dumnezeu. Ea este chiar fără cheltuială pentru cel ce se pocăiește, ca să pricepem depărtarea dintre Lege și Evanghelie.

Sub Lege, adeseori oamenii se fereau să-și mărturisească păcatele din pricina cheltuielilor trebuitoare pentru jertfe, și zgârcenia slujea drept acoperământ păcatului. Hristos, venind, a înlăturat aceasta, dăruindu-ne pocăința – acest jertfelnic fără de cheltuielă (Sfântul Efrem Sirul).

Pocăința este și masă dumnezeiască, fiindcă în ea gustă Dumnezeu mântuirea oamenilor. Pocăința omului este minunată pâine dumnezeiască: Dumnezeu gustă în ea mărturisirea conștiinței. În pocăință El bea lacrimi de umilință; în pocăință Se îndulcește de buna mireasmă a suspinurilor neprefăcute, fiindcă acestea sunt ca un vin aromat înaintea Lui. Iată mâncărurile lui Dumnezeu cele de multe feluri: înfrânarea, postirea, privegherea, rugăciunea osârdnică, supunerea cu smerenie, fiindcă acestea sunt mai plăcute lui Dumnezeu decât alte jertfe (Sfântul Efrem Sirul).

Pocăința îi jertfește pe cei ce au păcătit, însă iarăși le dă viață; îi omoară, însă iarăși îi scoală din morți. Cum

asa? Ascultă: ea îi ia pe păcătoși și îi face drepti. Ieri erau morți, astăzi sunt vii pentru Dumnezeu prin pocăință; ieri erau străini, astăzi sunt ai Lui; ieri erau nelegiuți, astăzi sunt Sfinți (Sfântul Efrem Sirul).

Începutul pocăinței se pune prin cuvinte, prin mărturisirea cu gura. De aceea și vameșului i se dă numai începutura mântuirii: Domnul nu l-a slobozit cu desăvârșire de datorie, deoarece n-a făcut încă pocăință desăvârșită (Sfântul Efrem Sirul).

Întrucât cel viclean năvălește din zavistie asupra neputinței noastre, Domnul nostru ți-a dat împotriva acuzitelor lui săgeți doctoria mântuitoare a pocăinței (Sfântul Efrem Sirul).

Pocăința este oglindă: de aceea, cel viclean nu o lasă în noi, ca să nu ne vedem în ea pe noi înșine și să nu ne spălăm de necurățiile noastre (Sfântul Efrem Sirul).

Pocăința e doctorie care nimicește păcatul; ea este dar ceresc, putere

minunată, ce biruie prin har puterea legilor, drept care nici pe curvar nu îl izgonește, nici pe preacurvar nu îl leapădă, nici bețivului nu îi întoarce spatetele, nici de închinătorul la idoli nu se îngreșează, nici pe defăimător nu îl leapădă, nici pe hulitor nu-l alun-gă, nici pe trufaș, ci pe toți îi schimbă, pentru că pocăința este cuptor în care omul se curăță de păcat (Sfântul Ioan Gură de Aur).

Pocăința, apăsătoare și înfricoșătoare pentru păcătos, este doctorie pentru păcate, mijloc ce nimicește nelegiuirea, îndrăznire către Dumnezeu, armă asupra diavolului, sabie ce-i taie capul, nădejde în mântuire, înlăturare a deznădejzii (Sfântul Ioan Gură de Aur).

Păcatul este rana, pocăința e doctoria (Sfântul Ioan Gură de Aur).

Ca rănilile și doctoriile pentru trup, așa sunt pentru suflet păcatele și pocăința. Păcatul este însoțit de rușine, pe când pocăința dă îndrăznire (Sfântul Ioan Gură de Aur).

Satana, știind că păcatului îi urmează rușinea, care cu ușurință îl poate întoarce de la el pe cel ce păcătuiește, precum și că pocăința este însoțită de îndrăznire, ce poate să-l atragă pe cel ce se pocăiește, a strâmbat rânduiala firească și a dat rușinea pocăinței, iar îndrăznirea – păcatului (Sfântul Ioan Gură de Aur).

Pocăința este rădăcina cucerniciei (Sfântul Ioan Gură de Aur).

Pocăința stă în a nu mai face aceleași lucruri. Cine se apucă de faptele dinainte seamănă cu câinele ce se întoarce la borătura lui (v. II Pt. 2, 22) și cu cel ce cară apă cu sita (Sfântul Ioan Gură de Aur).

Pocăința ne ajută să dobândim cereasca Împărăție, intrarea în Rai, desfătarea de veșnica veselie. Pocăința e izbăvirea de păcate, curățirea de necinstire. Pocăința este maica mântuirii, doborârea diavolului, nimicirea patimilor. Pocăința rupe lanțurile păcatelor, mântuiește sufletele deznădăjduite, îi luminează pe cei